

Johannes Assuerus Ampzing

Programma In Festo Paschatos Et Resurrectionis A Mortuis Veri Messiae Domini Nostri Jesu Christi

Rostochi[i]: Pedanus, 1627

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734595735>

Druck Freier  Zugang



R. U. Progr. 1627

- 1) Progr. Paschale
- 2) " in praedicatione legum
- 3) " a Conviviis nationalibus revoca
tur.

PROGRAMMA
IN FESTO PASCHATOS
ET RESURRECTIONIS
A MORTUIS
VERI
MESSIÆ
DOMINI NOSTRI
JESU CHRISTI.



ROSTOCHI
Literis JOACHIMI PEDANI,
ANNO M, DC. XXVII.



RECTOR
 ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOANNES ASSVERUS,
 Ampfingas Transsilvanus Med. D. ac Prof.



N Natali Domini elegeram mihi pro
 Themate explicandum locum Esaia cap. 9.
 versu 6. Quia puer natus est nobis, fi-
 lius datus est nobis. Et constitutus est
 Principatus super humerum ejus: & vo-
 cabitur nomen ejus Admirabilis: Consilia-
 rius: Deus fortis: Pater seculi: Princeps
 pacis. Cujus loci partem priorem pro mo-
 dulo meo enarrabam, & consolationem
 inde deducebam, pro qua duplici Christia-

norum Lucta. Restant Christi Domini nostri Epitheta, quibus eum
 Propheta insignit, ad officium ejus declarandum. quæ nunc, adjuvante
 Deo, percurram, & ex illis etiam aliquid doctrina, redargutionis, insti-
 tutionis, correctionis & consolationis venabor.

Primum Servatoris nostri Epitheton à Propheta ponitur. *AD-
 MIRABILIS.* Hoc tum de persona tum de officio ejus predicatur.
 Hominem sine virili semine, de virgine nasci, & quidem ante & post
 partum virgine, Nasci hominem, qui in una persona Deus & homo sit,
 res est reverà admirabilis & humano ingenio impervestigabilis, Verbum
 Caro factum est, & canente Ecclesia Deus homo factus est, puer admi-
 rabilis vultu delectabilis, in humanitate, qui inestimabilis est & ineffa-
 bilis in Divinitate. O mysterium verè magnum! Deus conspicuus factus
 est in carne, justificatus est in Spiritu, conspectus est ab angelis, predica-
 tus est gentibus, fides illi habita est in mundo, sursum receptus est in glo-
 riam, 1. Tim. 3, 16. eaq; dicente Petro, 1. Pet. 1, 12. annuntiata sunt no-
 bis, in qua desiderant ipsi etiam angeli intraspicere. Quapropter suc-
 cincti lumbis mentis nostræ *SOBRRI* integrè speremus in eam, quæ ad
 nos defertur gratiam, in patefactione Jesu Christi.

O admirabilem! in quò conspiciendam sese exhibuit admirabilis
 Dei justitia, cui satisfieri non potuit nisi per mortem filij Dei. *Tanta*
 erat

erat peccati atrocitas ut redimi non possemus nisi sanguine filij Dei, 1. Joā
an. 1. 7. Hunc agnum mactari oportebat, ut tolleret peccata mundi,
Joan. 1. 34. 35. 36. Hunc vulnerari propter iniquitates nostras, & atteri
propter scelera nostra, hunc veluti ovē ad mactationem duci, in hunc poni
iniquitatem omnium nostrum; hunc languores nostros ferre & dolores
nostros portare oportebat, Esa. 53. Hunc sicut Moses exaltaverat serpen-
tem in deserto, in crucem agi & sublimem tolli necesse erat, ut omnis qui
credit in eum non pereat sed habeat vitam eternam, Joan. 3. Natus
virgine pauperula, in stabulo Betlebemico, inter boves & asinos, ab He-
rodo quæsitus inter Betlebemiticos infantes, in Ægyptum fugiens, per
omnem vitam Judæorum insidijs agitatus, quadraginta dierum jeju-
nium perpeffus, a diabolo tentatus, a Juda proditus, coram Anna, Caipha,
Herodo, Pilato illusus, consputus, flagellatus, vestibus spoliatus, chlamyde
amiclus, spinis coronatus, arundine percussus, arundineoq; sceptro insi-
gnitus, capitis damnatus, crucem ipse suam bajulans, cruci clavis affi-
xus, in cruce levatus, felle & aceto potatus, lancea vulneratus, quid pro
re passus sit cogita o fidelis anima! tum illud imprimis quod in horto
ex sensu ira divine sanguinem fuderit qui stillatim in terram fluxit, & in
cruce alta voce clamaverit, Deum meus, ut quid dereliquisti me?

O admirabilem! in quo spectandam sese obtulit Philantropia Dei
& dilectio, quā sic mundum dilexit ut daret filium suum unigenitum, ut
omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam eternam, Joan. 3.
Edisserit hanc Dei charitatem luculenter Paulus, Rom. 5. v. 6. 7. 8. 9. 10.
Quem locum moneo ut legant Studiosi, totum describere non patitur
charitas hujus angustia. Augustinum citabo, qui lib. de diligendo Deo. Do-
mine Jesu Christe, inquit, magna, multa, & innumerabilia sunt quæ mihi
contulisti beneficia, pro quibus mihi semper diligendus, & semper es lau-
dandus. Unum autem est quod me plus omnibus accendit, urget, movet
& promovet, ad te diligendum. Super omnia, inquam, amabilem te
mihi reddit, o bone Jesu, ignominiosissima & amarissima, quam susti-
nuisti, opus redemptionis nostræ. Hoc solum vel hoc omnino totam vi-
tam nostram, totum laborem nostrum, totum obsequium nostrum, amo-
rem deniq; nostrum facile sibi vendicat, totum hoc, inquam, est quod de-
votionem nostram & excitat melius, & querit suavius, & auget amplius.
Multum quippe in hoc opere laborabat auctor mundi, nec in omni fa-
brica mundi tantam fatigationem sustinuit. De mundo enim & de his
quæ in mundo sunt dixit & facta sunt, mandavis & creata sum; ac ve-
rò pro

ro: pro reparatione generis humani, magnos multos & diuturnos sustinuit labores & dolores. Ecce quo modo nos dilexit, qui nulla sui necessitate, sed sola charitate tam dira & indigna sustinuit. Merito ergo dixerim hoc unum omnibus alijs prestare beneficij. Quippe cum magnum sit aliquid sua gratis. alicui conferre: multo majus est semetipsum impendere. Et cum magnæ charitatis sit animam pro amicis ponere: multo majoris charitatis est indicium, pro inimicis ponere, quod filius Dei pro nobis fecit. Nam cum inimici essemus Deo reconciliati sumus, per mortem filij ejus. Vix autem pro justo quis moritur: ipse autem pro impijs est mortuus, justus pro injustis, ut nos offerret Deo, exul à cælis factus, ut nos reportaret ad cælos. O quàm ineffabilis charitas! quàm ineffabilis dulcedo charitatis, quàm stupenda dignatio fuit, Deum pro homine hominem fieri, Deum pro homine carne mori, tentatum per omnia pro similitudine absq; peccato, Ecce cum quanto pretio, quanto labore redimebatur homo, qui Diabolo jure debebatur: qui si non redimeretur: sine dubio eternaliter cum Diabolo damnaretur. A qua nos damnatione asseruit ille, qui est Jesus benedictus in secula, Amen. Hactenus Augustinus.

Sequitur alterum Epitheton, **CONSILIARIUS**. Dicitur Christus Patris sapientia, 1. Cor. 1, 24. idem nobis à Deo factus est sapientia, 1. Cor. 1, 30. A Joanne appellatur $\delta\ \lambda\omicron\gamma\ \&$ verbum vel. Sermo. ille æternus, qui in initio erat, & per quem omnia facta sunt. Hoc in loco vocatur Consiliarius, Et cap. 11, 2. Requiescet super eum Spiritus Domini, Spiritus sapientia & intellectus, Spiritus consilij & fortitudinis, Spiritus scientia & pietatis, replebit eum spiritus timoris Domini. Propheta Zacharias etiam ipsi tribuit consilium pacis inter utrosq; Zach. 6, 13. Ephes. 2, 14.

Tribuitur autem Deo Consilium, ut intelligamus nihil ab eo fieri temerè, itaq; ne consilia ejus ad examen vocemus, sed in ijs simpliciter acquiescamus, Esa. 40, 13. Rom. 11, 34. Deinde ut sciamus Dei consilia stabilia esse & immutabilia, Esa. 46, 10. Heb. 6, 17. Gloria Dei est finis ultimus rerum omnium. Constituit Deus æterno voluntatis suæ consilio & proposito, glorificari non ab angelis. solum sed & ab hominibus. Ideo tandem & Hominem creavit, Creavit autem eum ad vitam: sed per peccatum factus est morti obnoxius. Ibi Deus hominis misertus, eum recepit in gratiam pepigitq; cum eo fædus promisitq; Semen mulieris quod contereret caput Serpentis, Gen. 3. Illa promissio fuit universalis duravitq; in posteris. Adæ usq; ad Diluvium. Etsi enim Cain cum posteris

ab

ab illo fœdere exciderit: non potuit tamen ipsorum insipientia Dei veritatem irritam reddere. Post diluuium Deus fœdus suum cum Noah redintegrauit, à quo licet iterum Cham cum posteris suis desciverit, manserunt tamen in Dei fœdere alij Noe posterij, v. g. Sem, Japhet, Abraham, Isaac, Jacob, Judas, Phares & reliqui quos Evangelista continua serie enumerat ad Christum usq; Matth. 1. Illud aeternum Dei fœdus Diabolus nunquam potuit interrumpere, & qua Dei misericordia fuit, ipsi etiam gentibus, quas dixi desivisse & excidisse a Dei fœdere, patuit subinde reditus ad Dei fœdus unde exciderant: quos Proselytos Judei appellabant, donec tandem Deus tempore completo per Christum seu in Christo Genes ad fœdus suum revocaret. vocatione universali, missis Apostolis in universum terrarum orbem. ut, sublato pariete intergerino seu intermedio, ab universis coleretur & glorificaretur, hic & in aeterna secula, juxta Propositum & Consilium voluntatis sue, quod fuerat inde ab aeterno ante jacta mundi fundamenta. Quod equidem Dei Propositum & Consilium Paulus celebrat cum alibi tum vero Rom. 8; 28. & Ephes. 1, 11. Vide etiam Joan. 10, 16. & Ephes. 2. v. 13, 14, 15, 16, 17, 18.

Est autem necesse loci Paulini, Rom. 8, 28. argumentum de aeterno Dei consilio rectè intelligere. Postquam Paulus cap. 3. v. 21. auspiciatus seu exorsus esset Doctrinam Justificationis, eamq; in sequentibus percussisse ac in fine capituli 4. conclusisset: Incepit tandem cap. 5. Effecta Justificationis percensere, Inter qua quidem Effecta, haud postremum locum obtinet illa Consolatio quam ducit ab aeterna Dei praedestinatione, cujus vigore statuit futurum ut ij qui vocati & justificati ad finem per se veraverint, tandem etiam sint glorificandi. Ut rem in pauca conferam: haec est major propositio Paulina.

Quoscumq; Deus praesciuit in Vocatione & Justificatione finaliter perseveraturos: hos immutabili proposito & voluntatis suae consilio praedestinavit tandem glorificandos. Est propositio convertibilis, id est, summè necessaria, in qua hic est Causarum ordo, Propositum seu Consilium voluntatis Dei, Praescientia, Praedestinatio, Vocatio, Justificatio, Glorificatio.

Quantum ad Minorem attinet, haec relinquitur in judicio cujusq; Hominis fidelis seipsum examinantis, explorantis & probantis. Vosipso, inquit, 2. Corinth. 13. vers. 5. tentate, annon sitis in fide? Vosipso probate, annon agnoscitis vosmetipso, videlicet Jesum Christum in vobis esse: nisi reprobrus estis. Testimonium Spiritus S. intus clamantis. Abba Pater, & subinde suspirantis & serium respicientiae colendaeq; sanctorum monie studium, facile Minorem constituent. V. g.

V. g. Atqui Petrum Deus presciuit in Vocatione & Justificatione finaliter perseueraturum. Nam penitentiam egit, & respuit, & Christum confessus est, usq; ad mortem. Ita de sese quicq; fidelium assumat, & sequetur Conclusio.

Ergo Petrum Deus immutabili proposito & voluntatis suae consilio predestinavit tandem glorificandum.

Simile argumentum continetur in verbis Christi. Quidquid dicit mihi Pater: ad me veniet, & eum qui venit ad me, non eieciam foras, Joan. 9, 37. Et paulo post. Hec est autem voluntas ejus qui misit me Patris, ut quicquid mihi dederit, non perdam ex eo, sed suscitem illum in ultimo illo die. Et cap. 10, 27. 28. 29. Oves meae vocem meam audiunt, & ego eas agnosco, & sequuntur me, Et ego vitam aeternam do eis, nec peribunt in aeternum, neq; rapiet eas quisquam e manu mea, &c. Vide Joan. 17. per totum.

DEUS FORTIS. Est idem cum superiori, Principatus super humerum ejus, & notatur Christi omnipotentia, qui posuit ueri adjuvare & servare suos in omni militia Christiana contra carnis cupiditates, contra mundum, in quo quicquid est, dicente Joanne, Joan. 2, 16. est cupiditas carnis, & libido oculorum, & fastus vitae. tum praeterea impiorum & tyrannorum persecutiones, contra Diabolum, imperia & potestates tenebrarum harum, deniq; contra terrores conscientiarum, De quibus omnibus dixi in Natali Domini. Oritur hinc fidelibus magna animi confidentia, quae insultare possunt omnibus hostibus & inimicis suis Peccato, Veteri Adamo, voluptatibus omnibus, tyrannis, Diabolo, morti, Inferno, & tandem STARE in die illo terribili coram Judicio Dei Luc. 21. 36. Apoc. 6, 17. Psal. 15. Patet hic latus campus exemplorum sanctorum martyrum, qui in hac militia triumpharunt, Apoc. 2, 7. 19. Vincenti dabo edere ex arbore vitae, quae est in medio Paradysi vitae. Esto fidelis usq; ad mortem, & dabo tibi coronam vitae. Vide 1. Tim. 1, 18 & 1. Tim. 6, 12. & 2. Tim. 2, 5. deniq; 1. Cor. 9, 24. quibus nunc mihi immorari non licet. Sequitur

PATER SECULI. Nomen Patris est nomen officij, dulcissima consolationis plenissimum, Dixit aliquis Credo Christum esse Magnum Deum & fortem, qui facile contere hostes suos posuit: Ego vero peccator sum, quid si & adversus me iram suam potentem stringat? Si in Christum baptizatus es, si Christum induisti per fidem, si Christi amore flagras, si serio cupis carnem crucifigere cum affectibus, si regnum peccati in te destrui cupis,

cupis, si membra tua sistere serva justitiæ ad sanctimoniam serio desideras: jam bono animo es: & applica tibi omnia illa quæ Joan. 6, 10. & 17. capitibus de ovibus Christi dicuntur.

Dicitur Christus frater noster Psal. 21. 23. & coheres, Rom. 8, 17. Hoc loco patris nomen assumit. Quin & affectus maternus erga Ecclesiam gerit, Esa. 49. tum & Galline sese comparat coligenti pullos suos sub alas, Matt. 23. & in paulo ante dictis Pastorem bonum & fidelem se vocabit. Quibus accuratè consideratis: an quis dubitare possit de ejus benignitate & misericordia erga peccatorem serio respicientem? Dicebat Manasses, Est insustentabilis super peccatores, ira comminationis tuæ. sed addebat, immensa verò & impervestigabilis misericordia promissionis tuæ. Quoniam tu es Dominus altissimus, super omnem terram longanimis & multum misericors & pœnitens super malitiam hominum, quod & Joel. affirmat, Joel 2, 13. Et Lutherus Jer. 31. 20. Ist nicht Epbraim mein terror Sohn/ vnd mein irarotes Kind? Denn ich dencke noch wol dran/ was ich ihm geredt habe. Darumb bricht mir mein Herz gegen ihm/ daß ich mich sein erbarmen muß/ spricht der Herr. Et hac est Dei & Christi paterna erga nos voluntas, modo & nos voluntati ejus obsequamur, de qua Apostolus. Hac est voluntas Dei, Sanctificatio vestra, 1. Thess. 4, 3. & 2. Cor. 7, 1. Heb. 12, 14.

Nec verò simpliciter Pater appellatur, sed Pater seculi. Quo docemur Christum non in hoc mundo beare suos fideles, sed in altero demum seculo. In hoc mundo nulli sunt homines inferiores Christianis, dicente Paulo, Si in hac solum vita speramus in Christum: miserissimi omnium hominū sumus, 1. Cor. 15, 19. Nescio an hominis Christiani Militia satis describi possit, Sicut generatio hominū ira & regeneratio cū maximo dolore cōjuncta est: & sunt Christiani varijs afflictionibus obnoxij, id quod nullo alio rectius quam ipso Pauli exēplo demonstrari possit existimo de quo Dominus ipse dicebat, ostendam ipsi quanta ipsum pati oporteat pro nomine meo, Act. 9, 16. Spectaculum, inquit, 1. Cor. 4, 9. scilicet sumus mundo & angelis & hominibus. Ad hoc usq; tempus & esurimus & sitimus & nudi sumus, & colaphis cedimur, & in certis sedibus eramus & laboramus operantes proprijs manibus. Purgamenta mundi facti sumus, usq; omnium sordes usq; adhuc. Longum foret omnia describere, quæ ipsa de afflictionibus suis, 2. Cor. 6, item 2. Cor. 11. & alijs compluribus in locis commemorat. Et generalis est sententia, Omnes qui volunt piè vivere in Christo Jesu, persecutionem patientur, 2. Tim. 3, 12, tum & illa, Oportere nos per multas oppressiones ingredi in regnum Dei, Act. 14, 22.

Debent ergo veri Christiani è pulvere hujus mundi animum erigere & τὸ πλὴν & μὲν suam habere in venturo seculo in novo illo celo quod expectamus, debent vigilare & orare, & noctes atq; dies excubias agere, & Dominum suum expectare venturum ad judicium, qui veniet sicut fur in nocte ut in superioribus Intimationibus nostris abunde diximus. & hoc unum agere cum timore & tremore ut in illo die possint coram Filio hominis STARE CUM PACE, Luc. 21, 36. Apoc. 6, 17. & 2. Pet. 3, 14. Mundus conditus, quæsi exerto collo expectat revelationem filiorum Dei, Rom. 8, 19. quæ tanto magis oportet nos esse sollicitos, occupatosq; in sanctis conversationibus & pietatis officijs. EXPECTANTES, & c. 2. Pet. 3, 11. & seq. Phil. 3, 20. Tit. 2, 11, 12, 13. Vocatur quidem dies ille Dies iræ, Rom. 2, 4. sed vocatur idem & dies Redemptionis & Revelationis filiorum Dei, Rom. 8, 19. Luc. 21, 28. Eph. 4, 30. Nunc quidem filij Dei sumus: sed nondum patefactum est quod erimus 1. Joan. 3, 2. Et oculus non vidit, nec auris audivit, nec in mentem hominis venerunt, quæ paravit Deus ijs, qui ipsum diligunt, 1. Cor. 2, 9.

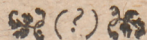
Irma

PRINCEPS PACIS. *Quaritur, Quomodo Christus dici possit Princeps pacis, cum ipse neget, venisse ad dandam pacem? Nam Luca 12. 6. 51. Et seq dicit putatis me advenisse pacem daturum? Non, dico vobis: imò dissidiam. Erunt enim ex hoc tempore quinq; in una domo dissidentes: tres adversus duos; & duo adversus tres. Dilidebit pater adversus filium, & filius adversus patrem: mater adversus filiam, & filia adversus matrem: socrus adversus nurum suam, & nurus adversus socrum suam. Docuit cerè perpetua experientia, semper ex predicatione Evangelij dissidia exorta fuisse, uno Evangelium amplectente, & altero repudiante: id quod non ipsi Evangelio acceptum ferri debet, sed malitiae eorum quib; Evangelio resistunt. Si de mundo fuissetis; ait Christus ad discipulos, mundus quod suum erat diligeret. Quia verò de mundo non estis, sed ego delegi vos de mundo: propterea odit vos mundus, Joan. 15. 19. Non ergo Christus dicitur Princeps pacis propterea quod suis det pacem in mundo & cum mundo. Pacem relinqvo vobis, pacem illam meam do vobis, Joan. 14. vers. 27. Non prout mundus dat ego do vobis, Joan. 14. vers. 28. Non prout mundus dicitur Princeps pacis. Quanam verò illa? Nempe pax Conscientiae & animae fidelis erga Deum; de qua Paulus, Rom. 5. 1. Justificati igitur fide pacem habemus erga Deum per Dominum nostrum Jesum Christum. Id in sequentibus explicat suspirans cum inquit, Christus pro impijs mortuus est. Et iterum, Cum adhuc essemus peccatores, Christus pro nobis mortuus est. Et paulo post. Si cum inimici essemus reconciliati fuimus Deo per mortem Filij ejus: multo magis reconciliati servabimur per vitam ipsius.*

Idem non minus graphicè docet, 2. Cor. 5. 18. Et seqq. Deus reconciliabit nos sibi per Jesum Christum. Item Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non imputando eis peccata ipsorum. Fecit enim, ut quib; non noverit peccatum pro nobis peccatum esset: ut nos efficeremur justitia Dei in eo. Hujus sententiae amplitudinem dicente Philippa nec Angelorum nec hominum eloquentia satis exponere potest. De summa, inquit, utcumq; commonefeci Juniores, ut hoc dictum considerare & amare discant.

Hec, haec illa est pax quam predicabant Angeli nato in Bethlehem Salvatore, Luc. 2. 14. canentes Gloria in Excelsis Deo, & in terra Pax hominibus bonae voluntatis. Hanc pacem intelligebat Simeon, cum diceret, Nunc dimitte, servum tuum in Pace: quia viderunt oculi mei Salvatorem tuum, Luc. 2. 29. Haec illa Pax est, quam Christus postquam resurrexisset à mortuis precatus est discipulis, quando Luc. 24. 36. stetit in medio eorum, & dixit Pax vobis. Haec est illa Pax qua superat omnem intellectum, Phil. 4. 7. Haec inquam illa Pax est, quam in omnibus epistolis suis Paulus precatur Ecclesijs, Haec deniq; illa Pax est: cum qua dicente Petro, in die extremi Judicij, poterimus stare coram Filio hominis, 2. Pet. 3. 4. Luca 21. 26. Apoc. 6. 17. Haec Pax semel accepta nunquam deserit hominem Christianum, quam diu militat bonam militiam servans fidem & bonam conscientiam, 1. Tim. 1. 19. qua repudiata sit fidei naufragium.

Stemus ergo in prociñtu, stemus in excubijs, vigilemus, & expectemus diem illum exerto collo, cum timore & tremore, Phil. 2. 12. nec tristitia afficiamus Spiritum illum Sanctum Dei, per quem obsignati sumus in diem Redemptionis, Ephes. 4. 30. Nobis dictum putemus illud Pauli, Ephes. 5. 4. At vos non estis in tenebris, ut dies ille vos tanquam fur deprehendat. Itaq; suspiremus cum Joanne, & dicenti Domino, Etiam venio cito, Amen. respondeamus ardentibus votis, Etiam Veni Domine Jesu. Apocal. 22. 20. P. P. sub sigillo Receptoratus nostri, ipso die Paschato, Anno M. DC. XXVII.



supis, si membra tua sistere serva iustitia ad sanctimoniam /
animo es: & applica tibi omnia illa quae Joan. 6, 10. &
Christi dicuntur.

Dicitur Christus frater noster Psal. 21, 27. & coheres, Rom. 8,
sumis. Quin & affectus maternos erga Ecclesiam gerit, Esa. 49. tum
ligenti pullos suos sub alas, Matt. 23. & in paulo ante dictis Pastorem
Quibus accuratè consideratis: an quis dubitare possit de ejus benignit
catorem seriò respicientem? Dicebat Manasses, Est insustentabilis su
tionis tuae, sed addebat, immensa verò & impervestigabilis misericord
tu es Dominus altissimus, super omnem terram longanimis & multum
malitiam hominum, quod & Joel. affirmat, Joel 2, 13. Et Lutherus Je
mein teurer Sohn/vnd mein trautes Kind? Den ich
was ich ihm geredt habe. Darumb bricht mir mein
mich sein erbarment muß/spricht der Herr. Et hac est D
voluntas, modo & nos voluntati ejus obsequamur, de qua Apostolus.
ficatio vestra, 1. Thess. 4, 3. & 2. Cor. 7, 1. Heb. 12, 14.

Nec verò simpliciter Pater appellatur, sed Pater seculi. Deo docem
do beare suos fideles, sed in altero demum seculo. In hoc mundo nulli
fianis, dicente Paulo, Si in hac solùm vita speramus in Christum: mis
1. Cor. 15, 19. Nescio an hominis Christiani Militia satis describi possit. Si
generatio cū maximo dolore cōjuncta est: & sunt Christiani varis affil
alio rectius quam ipso Pauli exēplo demonstrari posse existimo de quo
ipsi quanta ipsum pati oporteat pro nomine meo, Act. 9, 16. Spectaculu
mundo & angelis & hominibus Ad hoc usq; tempus & esurimus &
phis cedimur, & in certis sedibus erramus & laboramus operantes p
mundi facti sumus, usq; omnium sordes usq; adhuc. Longum foret om
tionibus suis, 2. Cor. 6, item 2. Cor. 11. & aljs compluribus in locis
sententia, Omnes qui volunt pie vivere in Christo Jesu, persecutionem
illa, Oportere nos per multas oppressiones ingredi in regnum Dei, Act.

Debent ergo veri Christiani è pulvere huius mundi animum erig
habere in venturo seculo in nobis illo caelo quòd expectamus, debent, v
dies excubias agere, & Dominum suum expectare venturum ad judi
nocte ut in superioribus Intimationibus nostris abunde diximus. & h
tremore ut in illo die possint coram Filio hominis STARE CUM PA
2. Pet. 3, 14. Mundus conditus, quòd asexerto collo expectat revelationem
to magis oportet nos esse sollicitos, occupatosq; in sanctis conversati
TANTES, & 2. Pet. 3, 11. & seq. Phil. 3, 20. Tit. 2, 11, 12, 13. Vocat
Rom. 2, 4. sed vocatur idem & dies Redemptionis & Revelati
8, 19. Luc. 21, 28. Eph. 4, 30. Nunc quòd idem filij Dei sumus: sed nondum
1. Joan. 3, 2. Et oculus non vidit, nec auris audivit, nec in mentem b
Deus ijs, qui ipsum diligunt, 1. Cor. 2, 9.

iam bono
de ovibus

nomen as
parat col
se vocavit.
a erga pec
commina
Quoniam
itens super
t Ephraim
ol dram/
/daß ich
va erga nos
Dei, Sancti-

in hoc mun
iores Chri
inū sumus,
nū ita & re
q; quòd nullo
ostendama
facti sumus
us, & cola
purgamenta
ipse de affli
generalis est
12. tum &

Upe suam
noctes atq;
sicut sur in
timore &
poc. 6, 17. &
p. 8, 19. quò
is. EXPEC
Dies iræ,
Dei, Rom,
quod erimus
qua paradi
brin.

the scale towards document

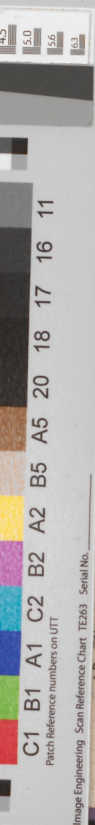


Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.